

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Secunda pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Et mittam manum meam in latus eius: magnum certe vulnus
fuit illud sacratissimi lateris. in quo non digitum sed manu cui
piebat apostolus mittere. unde Iohannes non dicit quod deo latus prouessus
fuerit lancea. sed quod unus militum lancea latus eius appulit. ut
ostenderet plage magnitudinem: non credam. In Et atten
de quod dominus obtulit se discipulis a palpandum et visendum. Lu. 26.
Palpate et videte quoniam spiritus carnem et ossa non habet. sicut me vide
tis habere. Aperte tamen propter reverentiam non tollerunt eum sed sus
fecerunt eis ad credendum sola visio. Thos. vero amplius desidera
uit ut crederet eum. scilicet tangere. Queritur quare Christus istius suum di
scipulum promiserit esse extra consortium aliorum. cum illis appulit
atque cur sustinuerit eum sic dubitare. dicendum quod hoc te tuus pro
pter nos factum est. nam ut dicit Augustinus in encyclopediâ. Nullo modo deus
mitteret mala euenire. nisi adeo potens esset ut ex eis bona eli
teret. dubitatio autem Thos. non est dubium quin fuerit mala. sed
ex illa euenit fidei nostri firmitas. dum enim audimus eum du
bitasse de resurrectione Christi eo modo quo aliquis nostrum dubitare pos
set. et cum hoc vltius legimus. quod in fide solidatus fuit. non re
manet nobis vlli dubitationis locus. dubitauit igit Thos.
pro nobis et in fide affirmatus fuit. ne apostoli dubitemus. Sed et ipsi

Secundo cum dicitur: Et post dies octo: ponitur altera
domini apertio ad tollendam Thos. dubitacionem. ubi quin
quod tanguntur. primus est discipulus ducentus: Et post
dies octo: a die resurrectionis tali die sicut est hodie
forte tot diebus distulit Christus appere. si forte medio tempore amouere
tur cordis incredulitas Thos. ut dicit Christus. Non ponit autem ho
ra istius apertionis. forte fuit eadem hora que pater: Item erat
discipulus eius intus in eodem forte cenaculo quo pater illis Christus
apparuerat: Et thos. cum eis: non enim recedebat Thos. a reliquis
discipulis si forte ei dominus appararet. Sed et ponitur Christi aduentus
venit Iesus ianuis clausis: eodem modo quo prius. Obi sum Christus.
consideranda est clementia salvatoris. quod sollicite per una anima
ne in errore permaneat. scimus vulneratum ostendit. In Et ste
tit in medio: qui est omnis virtutis medietas: Et dixit eis pax
vobis: Semper annunciat pacem qui pacis federa dei et hominis
secerat. cuius etiam pacis ipse fideiussor est. Et attende quod in tri
bus vicibus in hoc euangelio per Christum pax annunciatata est. Est enim
triplex pax. Prima homines ad seipsum que tollit omen mentis anxie
tatem. de qua Iudeus 6. Pax tecum. ne timeas non morieris. hanc
pacem Christus primus annunciat discipulis. qui erant clausi in ce
natculo timore videorunt. ut omen fugaret ab eis timorem. Sed et

Sermon

pax est hominis ad primū. de qua Ro. 12. Si fieri potestqđ ex vobis est. cum oībo hominib⁹ pacem habentes. hanc pacem xp̄l scđo loco apostolis nunciavit. unde statim ordinavit eos ad cu ram primoꝝ mittens eos ad remittenda pcta. Tercia pax est hominis ad dñū que d̄sistit in vera fide. ⁊ qđ nihil eoꝝ que facit deus displiceat hoī. de qua Jo. 16. Hec locutus sum vobis. vt i me solum pacem habeatis. Ro. 5. Iustificati ex fide pacem habe amus ad dñm. hanc pacem nunc tertio loco xp̄s discipulis anū ciat. vt firmam in eo fidez haberent. vñ statim locutus ē Tho. vt p̄braret se esse xp̄m. ex quo non solum Tho. sed reliqu⁹ etiā discipuli magis fuerunt in fide solidati. ¶ Tercio ponitur xp̄i r̄nsio ad Tho. Deinde dicit tho. Inser digitū tuū hue in lo cum clauoꝝ. et vide manus meas: hoc em̄ desiderauerat Tho. et tangere ⁊ videre: Et affer manū tuam ⁊ mitte in latus meū quasi eadem verba dic̄ xp̄s quibus tho. v̄lus fuerat. vt consideret qđ dum ad discipulos loquebāt. ip̄e ibi aderat. Et nota qđ xp̄us noluit scđo tho. clam appere. sed sicut palam coram oībo discipu lis suam dubitationem expresserat. ita coram oībo illum incre pauit. vt exemplo eius nemo alioꝝ vltierius dubitaret. Attende qđ non dolebat xp̄s cum vulnera corpis eius p̄tractar entur licet recenter facta essent. erant em̄ illa vulnera in corpe glorio so. qđ impassibile est. Deinde qđ Tho. dixerat. Non credā ad monet eum xp̄s: Et noli esse incredulus: magnum malum est incredulitas. que tollit auditum vite eterne. Jo. 3. Qui incredulus est filio non videbit vitam eternam. sed ira dei manet super eum. Nam vt dī Deb. 3. Jurauit deus. qđ non intrarent in reg em suam ppter incredulitatem eoꝝ: Sed fidelis: Fides em̄ ē qđi anulus quo aīa despōsat deo Dsee. 1. Desponsauit te mihi in si de. quam fidem v̄sq̄ ad mortem seruare oportet Apoc. 2. Esto fidelis v̄sq̄ ad mortem. et dabo tibi coronā vite. ¶ Quar to adiungit Tho. confessio. vbi considerandum est quō timuerit atq̄ erubuerit gloriolus iste aplus videns salvatōrē ⁊ audiēs eum repetente sue infidelitatis verba: Respondit thomas ⁊ di xit: trepidus et verecundus sed iam fidelis: dñs meus: in quo humane nature veritatem exprimit. cui datus est totius creatu re dominiū. qđ. d̄fiteor te esse illum qui dixisti. vos vocatis me magister et dñe ic̄: Et deus meus: In quo diuinam ipsius confitetur naturam quasi dicat. d̄fiteor te eum esse quem petras co fillus est dicens. Tu es xp̄s filius dei vivi. Querit an tho. tetige rit xp̄m. Et forte hm glo. dicenduz qđ non fuit ausus eū tangē ppter reverentiam salvatoris. et quia mente quasi erat attomit⁹

xlii

Sed dicit alia. glo. Augu. videbat Tho. et tangebat hominem
et astebar deum. Et Ambro. li. de fuga seculi. dixisti dñe mit
te manum tuam in latus meum. et noli esse incredulus sed fide
lis. misit manum qui non credebat. et dñm te et deum repperit.
hoc autem videtur probabilius. quia etiam si noluisset tegisset
eum xp̄s se tangere. ne forte postea relapsus in dubium. peniteret
q̄ eum non tetigisset. R. Quinto ponit xp̄i responso di
cit ei ih̄us. Quia vidisti me Tho.: non dicit quia tetigisti non
q̄ eum non tetigerit. sed quia ut dicit Augu. nomine visus ge
neraliter. alii quatuor sensus consueuerunt nominari: credidi
sti; non credidisset ergo nisi vidisset. Querit Eze. Cum ea que
vident fidem non habeant. sed agnitionem. quod beatus Tho.
crediderit. qui vidit. et tetigit atq; p̄ hoc quasi certus fuit. fides
em̄ ut dicitur Heb. 11. Est substantia sperandarum rerū argu
mentum non apparentium. Et soluit quia Tho. aliud vidit & ali
ud crederit. vidit em̄ hominem et credidit deum quem non vidit
Non em̄ fides de xp̄o est de sola humanitate sed de homine deo
ut puta quia natus est de virginē. hō deus passus est. hō deo
resurrexit. hō deus ascendit in celum. & venturia est iudicare mū
dum deus et hō. Deinde fidem commendat gentium que cre
diderunt xp̄o. quem non viderunt in carne: Beati qui nō vi
derunt et crediderunt: vtitur verbis preteritis p̄ futuris. quia
ut dicit Augu. qd̄ futurū erat. iam in sua predestinatione noue
rat fidem. Cum igit ut dicit Cri. aliquis dixerit tpe isto. vt
nam fuisset in tempibz illis. & viduisse xp̄m miracula facien
tem. exrogaret q̄r bti nō videt et credidert ē. Tercia ps S

Ercio cum dicit. Multa quidem significatur multi
tudo signoz xp̄i ad affirmandam fidei sinceritatem.
vbi tria tanguntur vnuz est obmissio scripture mul
toz signoz xp̄i: multa quidem: numero et magna
virtute: Et alia signa: preter ea que scriptae sunt euangeliste:
fecit ih̄us: ante resurrectionem et post: in aspectu discipulorum
suo: non fecit ea claram sed manifeste: vt oibus ostaret q̄ eent
vera signa: que non sunt scripta in li. hoc: i. in euangelio Jo. sed
nec in aliis euangelis. dicit em̄ Jo. in fine euangelii sui. Sunt
autem et alia multa que fecit ih̄us que sic scribant p̄ singula. nec
ism arbitror mundū capere posse eos qui scribendi sunt libros
Nota q̄ de hys signis que fecit dñs non omnia sed pauca scrip
ta sunt. vel q̄ incomprensibiles fuissent r̄des oīm eoꝝ. aut m̄
toz que fecit. Vel quia intellectus humanus sparsus ad multa
non posset pfecte singula intelligere. vel ut fides maioris esset